

תת"ע 6601/11/14 - מדינת ישראל נגד מחמד ותד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6601-11-14 מדינת ישראל נ' מחמד ותד
תיק חיצוני: 50110406555

בפני	כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מחמד ותד

החלטה

לפניי בקשת הנאשם לביטול לביטול פסק הדין אשר ניתן נגדו בהעדר התייצבותו.

ב"כ הנאשם טען בבקשה, כי יומנו אבד "בסוף שנת 2014" מבלי לפרט בדיוק אימתי, ולפיכך לא ידע למתי נקבע הדיון בתיק הנדון.

יצוין, כי על אף שעובדה זו הינה בידיעתו האישית של הסנגור, לא הגיש הוא תצהיר לתמיכה בעובדות הכלולות בבקשה, אלא הנאשם הוא שהגיש תצהיר בו הצהיר כי "כל העובדות והטענות בסעיפי הבקשה.... הינן נכונות ואמינות" (סעיף 3).

הבקשה הועברה לתגובת התביעה, שהתנגדה לביטול פסק הדין. לטענת התביעה, שכחה או בלבול אינם נימוקים המצדיקים ביטול פס"ד.

עוד מציינת המאשימה כי עסקינן בבקשה להישפט, הליך אותו יזם הנאשם ולפיכך, הרי שהיה מוטל עליו לבדוק מועד הדיון שנקבע בעניינו.

יצוין, כי הנאשם נשפט בהעדר התייצבותו בגין ביצוע עבירה של נהיגה בשול ונדון לקנס כספי בסך של 750 ₪, שהינו סכום הקנס הקבוע בתקנות בגין עבירה זו.

עיינתי בבקשה ותגובה והגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להידחות.

ב"כ הנאשם מופנה להחלטת כב' מודריק בע"פ 70050/99 חרובי פארס נ' מ"י בו נדונה בקשת נאשם לביטול שפיטה

בהעדרו, בטענה שטעה במועד.

בדחותו את הבקשה קבע כב' השופט מודריק:

"אין לי ספק שלעתים, מתרחשות תקלות וטעויות שונות ומשונות אצל נאשמים במשפטי התעבורה ובעטים אין הם מגיעים למשפט.

נדמה לי שאין ברירה אלא שלא לקבל בקשות לביטול המשפטים להוציא נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי.

הסתמכות על פניות הנאשמים אפילו אם הם נתמכות בתצהיר עלולות לגרום בוקה ומבלוקה בסדרי בתי משפט לתעבורה. למעשה, לא ימצא צדיק אחד שיואיל להופיע במועד למשפט שלו ויימצאו הנאשמים מכתיבים את סדרי העבודה של ביהמ"ש".

בהמשך קבע כב' השופט מודריק, כי אין הכרח שבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר תידון במעמד הצדדים.

בנוסף, לנגד עיניי החלטת כב' ס. הנשיא אבן-ארי בע"פ 70618/00, סלמן נ' מ"י, בו נדחתה בקשה לביטול שפיטה בהעדר שהנאשם הציג אישור מחלה רטרואקטיבי.

עוד לנגד עיני ע"פ 70159/00, קדישאי אביב נ' מ"י, בו דחתה כב' השופטת שטופמן בקשה לביטול שפיטה בהעדר, בה טען ב"כ המערער כי המדובר בשופט אשר דן בד"כ במשמרת אחה"צ ולפיכך, התייצבו הנאשם וב"כ בתאריך הדיון אחה"צ ולא נתנו ליבם לכך שבשל חג החנוכה, נקבע הדיון לשעות הבוקר.

פסקי הדין המצוטטים לעיל, עולים בקנה אחד עם החלטת כב' ביהמ"ש העליון בר"ע 418/85 רוקנשטיין נ' מ"י פ"ד ל"ט 279, בו נקבע כי לנאשם היה יומו בביהמ"ש, ומשלא טרח להתייצב, מוטב ילין על עצמו ולא על אחרים.

בנוסף, לנגד עיני גישת ביהמ"ש העליון בנושא בזבז זמן שיפוטי כתוצאה ממחדלי הצדדים, כפי שבאה לידי ביטוי בבש"פ 9129/00 וברע"א 3136/00.

בית המשפט העליון הביע דעתו, בשורה של אירועים אשר רוכזו ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מ"י מיום 2.10.03. כב' המשנה לנשיא, השופט ת. אור, קובע בין השאר, בסעיף 8 לפסק הדין:

"שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום לב, אינה יכולה להצדיק אי הופעה לדיון (ראו: רע"א 418/85 הנ"ל) דיון דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך הדין המייצג הנאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו..."

ראה לענין זה גם רע"פ 10200/03, דביר שחוח נ' מ"י, מפי כב' השופט ג'ובראן.

יתר על כן, גם אם אכן אבד יומנו של הסנגור בשלהי שנת 2014, הרי שעמדו לרשותו לפחות 15 יום עד מועד הדין ביום 15.1.15, לשחזור יומנו והתיקים הקבועים לדין בהם קבל על עצמו את הייצוג, ואם לא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

עוד אציין, כי לאור עברו התעבורתי של הנאשם- העדר הרשעות קודמות, הרי שהענישה שהוטלה על הנאשם, הינה ענישה מינימלית ומידתית.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ה, 15 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.